

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones Benedicti XIV. ab Anno 1746. usque ad
Annum 1749

Luxemburgi, 1753

XXX. Assignatio annuæ præstationis favore Collegii Pœnitentiaorum
Basilicæ Lateranensis. 13. Martii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74761](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74761)

Orta verò inter eruditos iis de actis controversa, non desuit, qui nimis audacter senserit, omnem cultum dictis Martyribus denegandum. Nimis asperum, atque absurdum hoc visum est. Quid ergo? Cultus fuit in statu pristino conservatus, & Sanctis Martyribus eadem est habita, quæ antea, veneratio. At propter graves difficultates, quæ in actis occurrebant, Congregatio Rituum concedere Lectiones proprias recusavit, ut ex Decreto constat, quod emanavit die 1. Octobris 1707.

De concessione Patronatus S. Lucae pro Oppido Nicosiæ.

Quod pariter denegatur.

21. Reliquum est, aliqua ut addamus de patrocinio S. Lucae Casali. Scripta ad Nos translata significant, Nicosiæ Civitatem in duas partes divisam esse, quarum altera S. Lucam Patronum Urbis principem esse cupit, altera tenuit. Id autem a Nobis enixe petitur, ut S. Casalium Patronum designemus una cum S. Nicolao, quem unanimi consensu omnes Patronum Civitatis principem venerantur. Comperitur est, non alios eligi patronos posse, quam qui ab Ecclesia universalis titulo Sanctorum coluntur, non autem beatificati dumtaxat. Cum verò Cultus S. Lucae non ad Ecclesiam pateat universam, hinc fit, ut Beati potius, quam Sancti proprius videatur, tamen qui colitur, Sancti nomine nuncupetur. Neque enim non exempla suppetunt, unde edoceamur, iis, qui tempore ab immemorabili Sanctorum numero adscripti sunt, hunc Titulum non auferri, licet eorum cultus certis terminis circumscribatur, nec alius omnino sit, quam qui Beatorum meritis reddi solet. Præclare hoc videmus in duabus Lusitanie Reginis Theresia, & Sancia, quarum memoria licet Beatarum more tantummodo celebretur, iis tamen Sanctorum nomen, de quo controversia erat, Congregatio Rituum non denegavit, quo Nos argumento utimur in nostro libro 2. de Canonizatione Sanctorum cap. 24. num. 115. Luculentissima est quoque supradictæ regulæ circumscriptio, idest huic regulæ non esse locum, nisi in Patronorum electione, quæ fiat post ann. 1630., quo tempore statuta est regula, cujus quidem & post ann. 1630. nulla est auctoritas, si prædicto Decreto a Summo Pontifice derogetur. Inficias ire non possumus, ad sedandas Populorum controversias interdum a Sede Apostolica prudentissime statutum esse, alicuius ut Civitatis duo Patroni principes cohererentur; quod a Nobis animadvertitur in nostro lib. 4. de Canonizatione Sanctorum part. 2. cap. 14. & 15. Jam verò cum Nos penitus lateat, quo tempore, aut qua ratione Patronus electus fuerit S. Lucas Casalius, cum nec exposita Nobis argumenta fuerint satis idonea rei obtinendæ, quæ petitur, nihil novi decernendum existimamus, atque id negotii in gradu pristino relinquendum. Prudentiam interea Tuam Nobis & perspectam, & cognitam ad sedandos Populi tumultus hortamur, ac Tibi, gregique tuo Nobis carissimo paternam Benedictionem benevolentissimo ex animo impertimur.

Dat. Pont. an. VII. die 28. Februarii 1747.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem die 28. Februarii 1747. Pontificatus Nostri Anno Septimo.

XXX.

Assignatio annuæ præstationis favore Collegii Penitentiariorum Basilicæ Lateranensis.

BENEDICTUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Proemium.

LABORANTIBUS in Vineâ Domini & Apostolica Sedi assidue & laudabiliter intervientibus, diurnum denarium non suppeditari, & necessaria ad vitæ sustentationem deesse, minime decet.

fito il Culto com'era; perseverò la divozione verso i Santi Martiri, come era sempre stata. Ma essendosi chieste alla Congregazione de' Riti le Lezioni proprie, ciò non fu accordato; per le gravi difficoltà incontrate negli Atti, come si desume dal Decreto della stessa Congregazione spedito il primo d' Ottobre dell' anno mille settecento sette.

21. Resta il punto del Padronato di S. Luca Casale. Nelle Carte a Noi trasmesse leggiamo, essere la Città di Nicosia divisa in due parti; volendo un partito per principale Padrone San Luca Casale; e non volendo l'altro: ed a Noi si fa istanza, che dichiariamo S. Luca Compadrone unitamente con S. Nicola, che da tutti si riconosce per Padrone principale. Chiare sono le regole, che non si possono eleggere in Padroni, se non quelli, qui ab Ecclesia universalis titulo Sanctorum coluntur, non autem beatificati dumtaxat, e non essendo il Culto di San Luca Casale esteso alla Chiesa universale, il di lui Culto sembra piuttosto Culto di Beato, che di Santo; ancorchè si chiami Santo; non essendo senza esempio, che non si levi il titolo di Santo a chi n'è in possesso da tempo immemorabile, ancorchè il suo Culto sia ristretto, e non sia, che Culto di Beato. Ciò si vede nelle due Regine di Portogallo Teresa e Sancia, che in rigore non hanno, che il Culto di Beate, ancorchè nella Congregazione de' Riti fosse a loro mantenuto il titolo contrattato di Sante, come può vedersi nel nostro lib. 2. de Canonizatione Sanctorum al cap. 24. num. 115. Chiara pure è la limitazione della regola sopraddetta, cioè, ch'essa non abbia luogo, se non nell'elezioni de' Padroni, che si fanno dopo il 1630. nel qual anno fu stabilita la regola predetta: e che anche dopo il 1630. essa non proceda; quando il Papa deroga al predetto Decreto. Non può negarsi, che, per sedare le gravi controversie, non siati alle volte dalla Sede Apostolica preso il temperamento, che due Santi siano venerati come Padroni principali, perchè una parte del popolo ne acclamava uno, ed una parte un altro. Il tutto si può vedere nel nostro lib. 4. de Canonizatione Sanctorum alla part. 2. cap. 14. e 15. Ma non avendo Noi veruna notizia, quando e come fosse eletto San Luca Casale per Padrone, non essendoci esposte le circostanze, per le quali credesti poter esser luogo ad ottenere quel, che si chiede; non possiamo far altro, che lasciare le cose in quel grado, in cui sono, ed esortare il di lei zelo a sedare i tumulti: Ed in tanto con Paterno affetto diamo a Lei, ed al suo Gregge l'Apostolica Benedizione.

Della pezione del Padronato de detto Santo per la Città di Nicosia.

Il che pure non vien concesso.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem die 28. Februarii 1747. Pontificatus Nostri Anno Septimo.

Dat. nell'An. VII. del Pontificato alli 28. di Febbraio 1747.

Hac tamen propemodum conditione, non sine admiratione ac dolore, nuper accepimus, operam laboremque suum præstare Directos Filios Sacerdotes Ordinis Minorum Sancti Francisci Reformatorum nuncupatorum, qui pro mandato sibi Penitentiariorum Minorum Officio, apud Basilicam nostram Lateranensem in peculiari Collegio simul degentes, excipiendis Sacramentalibus Confessionibus Christianidelium ad eandem Basilicam confluentium incessanter occupantur. Quamvis enim eorum habitationis Domus non ita pridem a rec. mem. Decessore

Augustia rei domesticæ, & indigentia Patrum Penitentiariorum.

Nostro Clemente Papa XII., veteri disjectâ, in ampliorem formam a fundamentis extracta fuerit, eam tamen nonnullis adhuc necessariis commoditatibus carere, jam verò ipsius Teſtum magna, ac diſpendioſa reparatione indigere, aream autem horro deſtinatam, ſubterraneis fornicibus, quibus fulciebatur, jamdudum ſubſidentibus, magna ex parte inutilem remanſiſſe cognovimus. Præterea ipſi Religioſi Viri, ut ex relationibus omni fide dignis accepimus, maxima laborantes inopia, in ſumma rerum omnium anguſtia vivunt, itaut non modo neceſſaria Cellarum & Menſæ ſupelleſtilia, ſed ipſos pauperes lectos, atque pannofas veſtes comparare nequeant, ac ſæpè etiam quotidiana cibi defectum ſuſtineant.

Eorum neceſſitatibus Pontifex iu-
currit.

Quam ob rem valde mirandum non eſt, ſi, qui poſſiſſimum ſacrarum diſciplinarum ſcientia & profeſſione, inter præfati Ordinis Alumnos excellunt, quique, pro ſua doctrina & experientia, in arduis rebus & controverſis, non ſolum Majori Pœnitentiario, ſed ipſi etiam Apoſtolice Sedi, ut aliàs, utilia & gravia conſilia maximè præbere poſſent; a ſuſcipiendo huiusmodi Pœnitentiarii Lateranenſis munere, & labore refugiunt. Quare quum ad noſtram Paſtoralem ſollicitudinem pertinere cenſeamus, ut ejuſmodi Officia, quæ ad Forum Pœnitentiarium ſpectant, nonniſi præſtantibus in Theologica facultate, & in Sacrorum Canonum ſcientia verſatis, atque probatæ prudentiæ Viris commendentur; æquum præterea cenſentes prædictorum Dilectorum Filiorum indigentias paternam charitate ſublevare; quum præſertim noviffimè acceperimus, in præfati Collegii Præſidem deputatum fuiſſe Religioſum Virum ſpectatâ virtute & egregiis dotibus præditum; poſtquam Oratorium in ipſius Collegii Ædibus ad pium domeſticum uſum Pœnitentiariorum ibi degentium ædificari, & ad ſacræ antiquitatis memoriam conſervandam, juxta exemplum illius, quod a pluribus Sæculis in veteri Pœnitentiaria viſebatur, ornari curavimus: Ædium ipſarum Tecta, ſumptibus quoque Noſtris reparari; Communis Foci Conclave, quo a ſumi moleſtia liberetur, aptari & renovari; novos lectos, nova liteamina parari; ipſosque Religioſos Viros in frigore & nuditate, ſupra quam Franciſcana paupertas jubet, laborantes, convenienti amiçiu operiri mandavimus; majora deinceps Deo adjuvante facturi, ubi conſilia Noſtra ad ipſius Dei gloriam directa, optatum conſequantur effectum.

Annum cenſum eorum ſuſtentioni impar-
tem agnoſcit.

Nunc verò ad annum cenſum eidem Collegio attributum oculos intendentes, invenimus illum ad quadringenta ſexaginta ſcuta monetæ Romanæ dumtaxat pertinere, quorum tercenta exiguntur ex fructibus duorum Canonicatum ipſius Bafilicæ Lateranenſis, ſuper quibus huiusmodi Penſiones annuorum ſcutorum centum quinquaginta pro quolibet, ad ejuſdem Collegii favorem, perpetuò reſervatæ exiſtunt; alia verò centum ſexaginta eidem perſolvuntur a Dataria Noſtra Apoſtolica, ad rationem ſcutorum quadraginta de trimèſtre in trimèſtre; ac denique ſingulis bienniſis a Capitulo præfate Bafilicæ eidem Collegio ſolvuntur ſcuta quinquaginta monetæ ſimilis, pro Pœnitentiariorum veſtuario. Quas porrò ſummas clarè patet minimè ſufficere poſſe pro alendis decem Fratribus præfatum Collegium conſtituentibus, & pro aliis Religioſæ Familiæ neceſſariis expenſis ſuſtendis; quum præterea ob magnam ejuſdem Collegii ab Urbis centro diſtantiam, hoc etiam neceſſariò addendum videatur, ut alius ſive Frater Converſus, ſive Tertiarius ejuſdem Ordinis, proſ ipſius Familiæ ſervitiis inibi alatur, quo excurrente ad quotidianum vicium in Ur-

be comparandum, aliaque negocia pro Religioſorum indigentis explenda, ipſi Sacerdotes Pœnitentiarii a Sæcularibus curis vacui, totti ſint in ſpiritualiſ Officii pro Animarum ſalute ipſis impoſiti muneribus adimplendis.

Quare quum de augendis ejuſdem Collegii redditibus ſolicite cogitaremus, occurrit Nobis, pro diuturna experientia, quam de rebus ad Officium Pœnitentiariæ Apoſtolice ſpectantibus acquiſivimus, dum in minoribus exiſtentes in ipſa Pœnitentiaria munus Doctoris in Decretis plures annos ſuſtinuimus, Sigillatoris munus in eodem Pœnitentiariæ Officio ad eſſe, cui ſatis ampla emolumenta attributa dignoſcuntur, quæ ſanè, pro ratione laboris ipſi incumbentis, & pro meſura honorarii, quod aliis ejuſdem Pœnitentiariæ Officialibus magis laborantibus conſtitutum eſt, juſto lautiora communiter reputantur. Dum enim Doctor in Decretis præfatus, aliuſque Conſultor Theologus, graviffimis affiduiſque ſtudiis pro ipſius Apoſtolici Officii ſervitio occupati, annua ſcuta monetæ centum nonaginta & octo dumtaxat honorarii titulo ſinguli percipiunt; prædictus Sigillator, præter annum honorarium ſcutorum ſimilium ducentorum nonaginta ſeptem, quod tamen, deductis inferiorum Miniſtrorum ſalaris, ad annua ſcuta monetæ triginta tria redigitur, alia incerta emolumenta percipit ex expeditionibus minoris gratiæ, ad rationem videlicet obulorum octo pro qualibet Bulla, quæ, ducto calculo per decennium, annua ſimilia ſcuta conſtituunt ſexcenta quadraginta quinque: Quodſi etiam ratio haberi velit alterius oneris, quod in noſtris Literis incipientibus: *In Apoſtolice Pœnitentiariæ*, Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſeptingentiſimo quadrageſimo quarto, Idibus Aprilis, editis, futuris in poſterum Sigillatoribus injunximus, nihilominus apparebit, huius Officialis emolumenta ſingulis annis ſcutorum ſexcentorum ſummam ab omni onere liberam, vel propè attingere, vel etiam ſuperare.

Quapropter æquum iudicantes ex ſuperabundantibus unius Officialis emolumentis aliorum ejuſdem Fori & Officii Miniſtrorum indigentiam ſublevare, maturâ deliberatione præhabita, ac Motu proprio, & ex certa ſcientia, ut præfertur, ac de Apoſtolice poteſtatis plenitudine ſtatuimus, & decernimus, ut eveniente quandocumque hodierni Sigillatoris ceſſu, vel deceſſu, ex præfatis emolumentis huiusmodi Officio dudum attributis, annua ſcuta ducenta monetæ Romanæ de juliis decem pro quolibet ſcuto detrahantur, ac præfato Collegio Pœnitentiariorum Minorum Bafilicæ Lateranenſis perſolvantur; prout Nos ex nunc, prout ex tunc, & è contra, huiusmodi annua ſcuta ducenta a præfati Sigillatoris emolumentis diſmembramus, ac de ipſis & ſuper ipſis reſervamus, eidemque Collegio perpetuò applicamus, & appropriamus; mandantes pariter ex nunc, prout ex tunc, & è contra, omnibus futuris Apoſtolice Pœnitentiariæ Sigillatoribus, ut pro huius voluntatis Noſtræ executione, & annua præfate ſummæ ſolutione, quinquaginta ſcuta monetæ huiusmodi libera ab omni onere, eidem Collegio de Trimèſtre in Trimèſtre, omni mora aut tergiverſatione remotis, cum effectû tradant, atque perſolvant. Interim verò, quoniam venter non patitur dilationem, donec diſmembratio, & applicatio huiusmodi ſum ſortiantur effectum, volumus annua ſcuta centum quinquaginta monetæ ſimilis ex redditibus Datarie Noſtræ, & ex emolumentis Componendæ Beneficialis, eidem Collegio ſubmiſtrari; mandantes Dilecto Filio Magiſtro Joanni Jacobo Millo Datario Noſtro, ſive ejus in

Iſtorum redditus augendos, ut infra, delibe-
rabit.

Annua ſcuta ducenta ex redditibus Sigillatoris Pœnitentiariæ Apoſtolice ex nunc pro tunc ipſi assignat.

Interim mandat et Dataria centum quinquaginta annua ſcuta perſolvi.

Officio Successoribus, ut hujusmodi præstationem, quam post prædictam applicationem quandoque sequamur illud cessare decernimus, interea quotannis in Festis Natalitiis Domini Nostri Jesu Christi sæpedito Pœnitentiariorum Lateranensium Collegio persolvant. Quoniam verò nec ita prædictorum undecim Religiosorum sustentationi, aliisque ipsorum Collegii necessitatibus satis plene, & sufficienter consultum fore videmus; memores, Nos in præallegata Constitutione Nostra super Apostolica Pœnitentiariæ Officialibus, eorumque muneribus edita, certam annuam summam scutorum biscentum è superfluis ejusdem Pœnitentiariæ emolumentis retrahendam, & a præfato Clemente Prædecesore ad Majoris Pœnitentiarii dispositionem antea concessam, in elemosynis tamen erga pauperes recurrentes ad ipsius Pœnitentiariæ Forum omnino erogandam, ipsi Majori Pœnitentiario auctoritatis quoque Nostræ robore confirmasse, & ad ipsius dispositionem, ut præfertur, ex integro concessisse; experientia verò edocti, ipsius summæ medietatem abundè sufficere pro ordinariis elemosynis in hujusmodi personis erogandis; pro extraordinariis verò & particularibus casibus, reliquam esse Majori Pœnitentiario facultatem adeundi Summum Pontificem, ut videre est in ipsius Constitutionis *paragrapho* incipien.: *Sed præterea*: Idcirco nunc præfatum Clementis Prædecessoris, Nostramque concessionem hac in parte moderantes, volumus & statuimus, ex hujusmodi pecuniis annua scuta centum moneta Romanæ eidem Collegio Pœnitentiariorum Minorum Basilicæ Lateranensis similiter applicari: Mandantes Venerabili Fratri Nostro Vincentio Episcopo Prænestino Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinali Petra nuncupato hodierno Majori Pœnitentiario, ejusque in Officio hujusmodi Successoribus in perpetuum, ut è prædictis emolumentis in elemosynas, ut præfertur, convertendis, annua scuta centum, in duabus æqualibus solutionibus, pro una videlicet in Nativitate Sancti Joannis Baptiste, & pro altera in Festis Natalitiis Domini Nostri Jesu Christi, eidem Collegio in posterum omnino persolvant: Atque insuper decernentes, ut omnes & singula multa; & condonationes ab eodem Apostolicæ Pœnitentiariæ Officio per singulos annos percipi solita, & in futurum percipiendæ, quæ, juxta calculos jussu Nostro efformatos, vix annua scuta triginta plerumque attingunt; eorundem Pœnitentiariorum Lateranensium Collegio, pro Lintheaminum & Suppellectilium manurentione, ab eodem Pœnitentiario Majori applicentur, & in fine cujuslibet anni persolvantur; quemadmodum Nos earundem præsentium tenore, & Apostolica auctoritate ipsi Collegio applicamus, & perpetuò concedimus & assignamus.

Præsentibus quoque Literas, etiam ex eo quod Major Pœnitentiarius, ac præfata Pœnitentiariæ Sigillator, sive alii quicumque in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, eisdem præmissis non consentirent, aut vocati, seu auditu non fuerint, aliaque quavis etiam juridicæ, & privilegiata causa, nullo unquam tempore de subreptionis, obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis Nostræ, vel alio quocumque defectu, notari aut impugnari posse; sed omnino & perpetuò validas, & efficaces existere, eisdemque Pœnitentiariis Minoribus, eorumque Collegio plenissime suffragari, & ab eodem Majori Pœnitentiario, ejusque Successoribus, nec non futuris Sigillatoribus pro tempore existentibus, aliisque præmissis, inviolabiliter observari decernimus, & respective mandamus. Non obstantibus Sancti Pii Papæ V. Prædecessoris Nostri, super erectione præfati Officii Pœnitentiariæ Apostolicæ, nec non innocentii Papæ XII. Prædecessoris Nostri, super applicatione superfluum ejusdem Pœnitentiariæ emolumentorum favore Hospitii Apostolici Pauperum Sancti Michaelis de Urbe; atque etiam prædicti Clementis Papæ XII., super concessione annuæ certæ summæ ad ejusdem Majoris Pœnitentiarii dispositionem, Nostrisque præmissis, super ejusdem Officii reformatione, aliisque quibusvis Literis, Constitutionibus, Regulis, & Ordinationibus Apostolicis, & dictæ Pœnitentiariæ Privilegiis, Indultis, Statutis, & consuetudinibus quibuscumque, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis; quibus omnibus & singulis, eorum tenores, quatenus opus sit, præsentibus pro expressis & insertis habentes, ad effectum præsentium, illis aliis in suo robore permanentibus, harum serie, & auctoritate prædicta, plenissime, & expressè derogamus. Nulli ergò omnino hominum liceat paginam hanc Nostram Dismembrationis, Reservationis, Assignmentis, Applicationis, Concessionis, Mandati, Statuti, & Voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ Milleesimo septingentesimo quadragesimo sexto, tertio Idus Martii, Pontificatus Nostri Anno Septimo.

D. Card. Passioneus.
J. Datarius.
VISA DE CURIA
I. C. Boschi,
J. B. Eugenius.
Loco ✕ Plumbi.
Registrata in Secretaria Brevium.

Sequitur Declaratio præcedentis Constitutionis.

BENEDICTUS PAPA XIV.
Motu proprio &c.
DECRET Romanum Pontificem diligenter prospicere, ut concessionibus, & gratiis, quæ de provida Sedis Apostolicæ benignitate processerunt, ac necessariam sustentationem Religiosorum Virorum, pro salute Animarum affidue laborantium, concernunt, plenam obtineant roboris firmitatem; omnemque in eis ambigendi rationem tempestivè succidere, ne quando possint in controversiam adduci, aut quomodolibet impugnari.
Sanè Nos aliàs, seu nuper ad temporalia vitæ subsidia eatenus attributa dilectis Filiis Presbyteris Regularibus Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci Reformatorum nuncupatorum, in Basilica nostra Lateranensi Pœnitentiariorum Minorum munus obeuntibus, & apud ipsam in peculiari Collegio simul degentibus, oculos intendentes, invenimus illa ad quadringenta sexaginta scuta moneta Romanæ dumtaxat pertinere, quorum nimirum trecenta percipiuntur ex duabus pensionibus annuis scutorum centum quinquaginta pro qualibet, super fructibus, non quidem duorum Canonicatum ejusdem Basilicæ, prout in infra scriptas nostris Literis per errorem enunciatum est, sed verius unius Canonicatus & Præbendæ, nec non Vicariæ perpetuæ prædictæ Basilicæ, Apostolica eis auctoritate in perpetuum reservatis; alia

Enarratio præcedentis Constitutionis.

Insuper eorum ten Pœnitentiariorum Collegio applicat annua scuta centum ex superfluis redditibus Pœnitentiariæ.

Tum etiam annuas multas, & condonationes pro manurentione Suppellectilium.

Clausula.

Dat. Pontif. die 13. Martii 1747.

XXXI.

Procemium.